

Ewangelia z niedzieli: Szabat został ustanowiony dla człowieka

Ewangelia z 9 niedzieli okresu zwykłego (rok B) i komentarz do Ewangelii mszalnej. «To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu». Odpoczynek w Bogu oddala nas od zła, pomaga nam praktykować braterstwo i dzielić się.

Ewangelia (Mk 2,23–3,6)

Pewnego razu, gdy Jezus przechodził w szabat pośród zbóż, uczniowie Jego

zaczęli po drodze zrywać kłosa. Na to faryzeusze mówili do Niego: «Patrz, czemu oni czynią w szabat to, czego nie wolno?»

On im odpowiedział: «Czy nigdy nie czytaliście, co uczynił Dawid, kiedy znalazł się w potrzebie i poczuł głód, on i jego towarzysze? Jak wszedł do domu Bożego za Abiatarą, najwyższego kapłana, i jadł chleby pokładne, które tylko kapłanom jeść wolno; i dał również swoim towarzyszom».

I dodał: «To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Zatem Syn Człowieczy jest Panem także szabatu».

Wszedł znowu do synagogi. Był tam człowiek, który miał uschniętą rękę. A śledzili Go, czy uzdrowi go w szabat, żeby Go oskarżyć.

On zaś rzekł do człowieka z uschłą ręką: «Podnieś się na środek!» A do nich powiedział: «Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego, czy coś złego? Życie uratować czy zabić?» Lecz oni milczeli. Wtedy spojrzawszy na nich dokoła z gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości ich serc, rzekł do człowieka: «Wyciągnij rękę!» Wyciągnął, i ręka jego stała się znów zdrowa.

A faryzeusze wyszli i ze zwolennikami Heroda zaraz się naradzali przeciwko Niemu, w jaki sposób Go zgładzić.

Komentarz

W tym fragmencie Ewangelii kontemplujemy dwie sceny, które łączy wspólny wątek: w obydwu mówi się o znaczeniu i właściwym

rozumieniu cotygodniowego odpoczynku.

W pierwszej scenie Pan Jezus wraz ze swoimi uczniami przechodzi w szabat przez pole. Być może idą już kolejną godzinę z rzędu, słońce mocno na nich świeci, odczuwają głód i wyrywają parę kłosów, aby je spożyć i odzyskać siły. Nie było z tego powodu żadnej skargi ze strony właściciela pola, ale skarżyli się niektórzy faryzeusze, którzy obserwowali zdarzenie i krytykowali uczniów, że zrobili to, co, jak uważali, było zabronione w szabat. Wobec irracjonalnego legalizmu, jakie okazują ich skargi, Pan Jezus odpowiada ukazując prawdziwe znaczenie odpoczynku sobotniego, jakim jest wyznaczenie pewnego czasu na odpoczynek od pracy, aby służył do odzyskania sił duszy: „To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu” (Mk 2,27).

Druga scena także ma miejsce w szabat, kiedy Pan Jezus udaje się do synagogi. Nieprzychylni wobec Pana Jezusa ludzie zastawili na niego pułapkę. Miał zostać zmuszony, aby wybrać pomiędzy tym, co jego przeciwnicy uważali za złamanie odpoczynku sobotniego, a pozostać obojętnym wobec osoby potrzebującej, człowieka, który miał uschniętą rękę, co uniemożliwiało mu podjęcie pracy. Pan Jezus orientuje się w sytuacji i działa w sposób rozumny. Prosi tego człowieka, aby podniósł się na środek. Kieruje do wszystkich obecnych pytanie, na które istnieje tylko jedna możliwa odpowiedź: czy można czynić dobro w szabat? (por. Mk 3,4). Wobec milczenia swoich przeciwników Pan Jezus uzdrowił tego człowieka, który mógł wyciągnąć swoją rękę i odzyskał sprawność.

Poprzez swoje czyny i słowa Pan Jezus przywraca szabatowi jego godność, która została osłabiona przez bezpłodny legalizm.

„Wyzwalanie od zła, praktykowanie braterstwa i współdzielenie potrzeb to nadawanie pracy jej najszlachetniejszego znaczenia”^[1].

„Przeciwstawiając się nazbyt legalistycznej interpretacji niektórych swoich współczesnych i ukazując autentyczny sens biblijnego szabatu, Jezus jako Pan szabatu wskazuje, że zachowywanie tego dnia wiąże się z jego charakterem wyzwalającym, zabezpieczającym jednocześnie prawa Boga i prawa człowieka. Rozumiemy zatem, dlaczego chrześcijanie, głosiciele wyzwolenia dokonanego w Krwi Chrystusa, czuli się upoważnieni, aby przenieść ten sens szabatu na dzień zmartwychwstania. Pascha Chrystusa wyzwoliła bowiem człowieka z niewoli daleko głębszej

niż niewola nękająca uciśniony lud: z niewoli grzechu, która oddala człowieka od Boga, a także od samego siebie i od innych”^[2].

Odpozynek niedzielny odnajduje swoje najgłębsze źródło i swój ostateczny horyzont w Bogu., „Boże mój: odpoczywam w Tobie”, zapisał św. Josemaría na marginesie swojego egzemplarza *Decenarium do Ducha Świętego*.

“Panie Boże –modlił się św. Augustyn– daj nam pokój, skoro dałeś nam wszystko; pokój odpoczynku, pokój szabat, pokój bez końca”^[3].

^[1] *Kompendium Nauki Społecznej Kościoła*, nr 261.

^[2] Św. Jan Paweł II, List apostolski *Dies Domini*, nr 63.

^[3] Św. Augustyn, *Wyznania*, XIII, 35.50.

Francisco Varo// Zdjęcie: Paz
Arando

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/ewangelia-z-niedzieli-szabat-
zostal-ustanowiony-dla-czlowieka/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/ewangelia-z-niedzieli-szabat-zostal-ustanowiony-dla-czlowieka/)
(25-04-2025)